

Sır

– Nuray AYHAN · 17 Mayıs 2017

Şimdi

Kısıp tüm şiirlerin koy'una

Genzimde dalgalanan bir Akdeniz akşamındayım...

Yıldız biriktiriyorum saçlarımda

Gel ey efsun bakışlı yar

Samanyolu'nda bekliyorum...

Şimdi dilimde sancılanan onca mısrayı

Nasıl nakşedeyim,

Bir kaç şiirin gerdanına.

Lügatime sığınan sırları ifşaya durur kalem!

Gözlerimin çeperinde saklı yağmurlar gibi bekliyor zamanını

Kırılgan bir mevsime ulanır ellerim

Ne bahardan haberli

Ne yazdan itirazlı bir haldeyim

Bir fasıl dinletisi

Bazen saba,

Bazen hüzzam makamında

Gönlüme salar o duru ve berrak nağmelerini

Ahraz sözcükler çözülür,

Avazımda en latif şarkılara dönüşür besteler

Ben derdimin en koyu tonuyla aşınayım hüznün yağmaya

Bir duanın içine üflenen sükûtun sessizliği suretimin tenhasıdır,

Misal

Her nağmeden bir söylem sızar

Kızıla bürünür ufkun sonundaki ışık

Ben renkleri bir âmânın gözlerinde çözdüm

Ebemkuşağını bağladım göklere

Denizi, dalgayı, yağmuru, bulutu sevdim

Elleri kir kokan

Bir Sabi'yi sevdim.

Külden mütevellit

Ateşin ölümünü sevdim
İçimde gurbete uzanan
Hasreti sevdim
Uzaklara dalarken sözler biriktirdim,
Sevdaya dair...
Titrerken avuçlarım, terleyen bir gölge gibi hayallerimi
Masalları sevdim
Bir tek harften öte
Her harfın gizemini sezdim..

Şimdi,
Tek bir cümlede sürgün yemiş bir mahkûmun telaşı var
Satırlarımda kavga
Sığmıyor duygular bazen göklerce çizsen
Esaret güncesi ömür biter mi efkârı bir şiir daha düşürsem kitabın tam orta yerinden.

Nuray AYHAN...